

Sygn. akt III PK 54/19

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriłło

w sprawie z powództwa P.W.

przeciwko [...]. Usługi Finansowe Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.,
z udziałem Okręgowego Inspektora Pracy w S. Oddział w K.

o ustalenie stosunku pracy i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 2
czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 11 października 2018 r., sygn. akt IV Pa (...),

1. odrzuca skargę kasacyjną,

**2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 240
(dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów
zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 października 2018 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił
apelację P. W. od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 kwietnia 2018 r., którym
oddalono jej powództwo przeciwko [...]. Usługi Finansowe Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w W. o ustalenie stosunku pracy i zapłatę.

Powódka wniosła skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu
Okręgowego, zaskarżając ten wyrok w całości. Powódka określiła wnoszony środek
zaskarżenia, jako skargę kasacyjną opartą na naruszeniu prawa materialnego.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w K. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi w innym składzie, a w przypadku stwierdzenia podstaw ku temu - o uchylenie wyroku w części, tj. w zakresie pkt 1 i 2, jak również wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 5 kwietnia 2018 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi w innym składzie, ewentualnie wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty, a także o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów sądowych w niniejszej sprawie ze skargi kasacyjnej wraz ze zwrotem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym kosztów postępowania przed Sądami obu instancji wraz z kosztami zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała, że opiera go na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt. 1 i 2 k.p.c. Zdaniem powódki, w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości, które dotyczy treści art. 22 § 1 k.p., z uwzględnieniem uzupełnienia tego przepisu przez art. 22 § 1¹ k.p. i odniesienia tego do stanu faktycznego zaprezentowanego w sprawie, zgodnie z którym charakter wykonywanej pracy i świadczonych przez powódkę na rzecz pozwanej czynności przesądził o tym, że między stronami doszło rzeczywiście do zawarcia nie umowy „o współpracy”, lecz de facto umowy o pracę, na warunkach wynikających szczegółowo z Kodeksu pracy. Odnosząc się do potrzeby wykładni przepisów, skarżąca wskazała na poważne wątpliwości wywołane w orzecznictwie sądowym, których poważny charakter interpretacyjny nie doczekał się zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o jej odrzucenie i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394⁴ § 1 pkt 2 k.p.c., jednym z konstrukcyjnych wymagań skargi kasacyjnej jest przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie. Wymaganie to jest konsekwencją zawężonej kognicji Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym, który rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Spełnienie wymagania przytoczenia podstaw kasacyjnych polega na tym, że skarżący ma obowiązek wskazać, na jakiej z przewidzianych w art. 398³ § 1 k.p.c. podstaw kasacyjnych opiera skargę kasacyjną, następnie przytoczyć naruszone przepisy prawa z oznaczeniem numeru artykułu (paragrafu, ustępu) ustawy oraz określić, na czym ich naruszenie polegało, a w przypadku naruszenia przepisów postępowania ponadto wykazać, że naruszenie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2013 r., V CSK 537/12, LEX nr 1288726). Braki w tym zakresie nie podlegają uzupełnieniu, a skarga kasacyjna nimi dotknięta podlega odrzuceniu (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 6 grudnia 1996 r., II UKN 25/96, OSNAPIUS 1997 nr 14, poz. 255; z dnia 11 marca 1997 r., III CKN 13/97, OSNC 1997 nr 8, poz. 114 i z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, niepublikowane). Sąd Najwyższy, działając jako sąd kasacyjny, nie jest uprawniony do samodzielnego poszukiwania i konkretyzowania zarzutów lub też ryzykowania domysłów co do tego, jakiego przepisu dotyczy podstawa skargi. Działanie takie byłoby nieuprawnione, sprzeczne z zasadą bezstronności sądu, a nawet mogłoby być niezgodne z intencją i interesem strony wnoszącej skargę kasacyjną (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2005 r., V CK 847/04, niepublikowane).

Skarga kasacyjna wniesiona przez powódkę nie zawiera tak rozumianego przytoczenia podstaw kasacyjnych, bowiem nie wskazano w niej naruszonych przepisów, nie określono sposobu naruszenia tych przepisów i nie wykazano, że ich naruszenie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Autor skargi powołał się tylko w nazwie środka zaskarżenia na to, że wnosi skargę kasacyjną opartą na naruszeniu prawa materialnego.

Biorąc to pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną, jako niespełniającą wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. O kosztach wywołanych wniesieniem skargi kasacyjnej rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 10 ust. 4 pkt 2 w związku z § 9 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

